Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok | Ročník: 7. Číslo: 12

Príhovor Svätého Otca Františka na generálnej audiencii 17. júna 2015:

"Temnota smútku je v rodine konfrontovaná s láskou"

„Milí bratia a sestry, dobrý deň! Dnes, pokračujúc v katechézach o rodine, sa priamo inšpirujeme udalosťou vyrozprávanou evanjelistom Lukášom, ktorú sme práve počuli. Ide o veľmi dojemnú scénu, ktorá nám ukazuje Ježišov súcit s trpiacim – v tomto prípade s vdovou, ktorej umrel jediný syn –, ako i Ježišovu moc nad smrťou.

Smrť je skutočnosť, ktorá sa bez výnimky dotýka každej rodiny. Tvorí súčasť života. No predsa, akonáhle sa smrť dotkne rodinných citov, už sa nám viac nezdá byť až tak prirodzená. Prežiť svoje vlastné deti je pre rodičov niečo obzvlášť skľúčujúce, čo protirečí základnej povahe vzťahov dávajúcich zmysel samotnej rodine. Stratiť syna či dcéru je akoby sa zastavil čas: zrazu sa otvorí priepasť, ktorá pohltí tak minulosť, ako i budúcnosť. Smrť, ktorá od nás odlučuje maličké či mladé dieťa, je akoby fackou danou prísľubom, darom a obetám lásky, ktoré boli s radosťou dávané nami zrodenému životu. Veľakrát prichádzajú na svätú omšu do Svätej Marty rodičia s fotkou svojho syna, svojej dcéry, dieťatka, chlapca, dievčaťa a hovoria mi: „Odišiel, odišla nám“. A ten pohľad je veľmi bolestný. Smrť dojíma a o to viac, ak ide o smrť vlastného dieťaťa. Celá rodina zostáva akoby paralyzovaná, akoby onemela. Niečím podobným trpí i dieťa, ktoré stratiac jedného či oboch rodičov, zostalo samo. Otázky typu: „Kde je ocko? Kde je mamka?“ – „V nebi.“ – „Ale prečo ho nevidím?“, prezrádzajú hlboké utrpenie v srdci dieťaťa. Ono zostalo samo. Prázdno z osamotenosti, ktoré sa v ňom otvára, je o to bolestivejšie, že dieťa nemá dostatočnú, či žiadnu, skúsenosť, aby mohlo pomenovať to, čo sa v jeho živote udialo. „Kedy sa vráti ocko? Kedy mama?“ Čo na to odpovedať? A dieťa trpí ďalej. Takáto je smrť v rodine.

V týchto prípadoch je smrť čiernou dierou otvárajúcou sa v živote rodiny, na ktorú nedokážeme dať nijaké vysvetlenie. Niekedy sa smrť dokonca dáva za vinu Bohu. Koľko ľudí je vtedy nahnevaných na Boha – a

ja ich chápem – a žalujú sa: „Prečo si mi vzal syna, dcéru? Boh nie je, Boh neexistuje! Prečo si to len urobil?“ Veľakrát to môžeme počuť. Avšak tento hnev je častokrát výlevom veľkej bolesti srdca – strata syna či dcéry, otca či matky je veľkou bolesťou. A táto sa v rodinách odohráva sústavne. Smrť vytvára v týchto prípadoch – ako som už povedal – veľkú dieru.

No fyzická smrť má i svojich „komplicov“, ktorí sú od nej ešte horší; ide o nenávisť, závisť, pýchu, chamtivosť. Celkovo povedané, ide o hriech sveta, ktorý je v službách smrti a robí ju ešte bolestivejšou a nespravodlivejšou. Rodinné zväzky tu vystupujú ako obete vopred predurčené a bezbranné voči takýmto smrti dopomáhajúcim silám, sprevádzajúcim dejiny ľudstva. Myslí sa tu na absurdne ponímanú „normálnosť“, kedy – v určitých momentoch a na určitých miestach – sú udalosti, ktoré pridávajú smrti na hrôze, vyprovokované nenávisťou a vlažnosťou človeka. Pán nech nás chráni, aby sme si na niečo také zvykli!

Vďaka milosti súcitu, ktorý nám je darovaný v Ježišovi, mnohé rodiny v Božom ľude skutkami preukazujú, že smrť nemá posledné slovo. A toto je ozajstný postoj viery. Zakaždým, keď smútiaca rodina – i keď je žiaľ príliš veľký – nájde silu zachovať si vieru a lásku, ktoré nás spájajú s tými, ktorých milujeme, zabraňuje už teraz smrti, aby nám zobrala všetko. Temnote smrti sa má čeliť intenzívnejšími skutkami lásky. «Bože môj, rozjasni moje temnoty!» je invokácia z večernej liturgie. Vo svetle zmŕtvychvstania Pána, ktorý nikoho z tých, ktorých mu zveril Otec, neopúšťa, môžeme smrti vziať jej „osteň“ – použijúc slová sv. Pavla; môžeme zabrániť, aby tak svojím jedom otrávila náš život, aby zmiatla naše city a uvrhla nás do ešte väčšej temnoty.

V tejto viere, vediac že Pán premohol smrť raz a navždy, sa potom môžeme utešovať navzájom. Naši milovaní sa nestratili v temnote ničoty: nádej nás uisťuje o tom, že sú v dobrých a mocných rukách Boha. Láska je silnejšia než smrť. A preto riešením je nechať rásť lásku, upevňovať ju, a ona nás povedie až po ten deň, keď bude z očí zotretá každá slza, keď „už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti“ (Zjv 21,4). Ak sa budeme podopierať o takúto vieru, skúsenosť žiaľu môže dať vzrast silnejšej solidarite v rodinných zväzkoch, môže nás viac otvoriť voči bolesti iných rodín, môže vytvoriť nové bratstvo s rodinami, ktoré sa rodia či opätovne zažívajú prerod v nádeji. Zrodiť sa a znovuzrodiť v nádeji je možné len vo viere. Chcel by som tu podčiarknuť poslednú vetu z evanjelia, ktoré sme dnes počuli. Po tom, čo Ježiš prinavrátil život mladíkovi, synovi matky-vdovy, evanjelium hovorí: „A Ježiš ho vrátil jeho matke“. Práve toto je našou nádejou! Všetkých našich drahých, čo nás predišli do večnosti, všetkých nám Pán vráti a my sa s nimi budeme môcť stretnúť. Táto nádej nesklame! Dobre si zapamätajme toto Ježišovo gesto: „A Ježiš ho vrátil jeho matke“, lebo tak Pán učiní i so všetkými našimi drahými z našej rodiny!

Táto nádej nech nás chráni pred nihilistickou ideou smrti, ako i pred falošnou útechou sveta, aby kresťanská pravda „neriskovala, že sa zmieša s mytológiami rôzneho druhu, poddajúc sa starovekým či moderným rituálom poverčivosti“.

Je potrebné, aby dnes duchovní pastieri ako i všetci kresťania oveľa konkrétnejšie vyjadrovali zmysel viery v súvislosti so skúsenosťou žiaľu v rodine. Nemožno negovať právo na plač – naopak, v žiali je potrené plakať! Veď i Ježiš „zaslzil“ a „zachvel sa v duchu“ vidiac veľký žiaľ rodiny, ktorú miloval. Skôr môžeme čerpať z jednoduchého a silného svedectva všetkých tých rodín, ktoré v tvrdých chvíľach poznamenaných smrťou vedeli rozpoznať – z toho, čo podstúpil Pán – ukrižovaný a zmŕtvychvstalý – jeho neodvolateľný prísľub vzkriesenia z mŕtvych. Božia láska je silnejšia než smrť. A my s našou vierou sa máme stať aktívnymi spolupracovníkmi práve takejto lásky! Dobre si zapamätajme Ježišovo gesto: „A Ježiš ho vrátil jeho matke“, lebo tak sa stane i s našimi drahými a s nami samými, keď sa s nimi stretneme, keď v nás bude smrť definitívne porazená. Smrť je porazená Ježišovým krížom. A Ježiš v rámci rodiny vráti všetkých všetkým! Ďakujem vám.“

Prevzaté z TK KBS

ROK RODINY

ROK RODINY

Katechéza k Roku rodiny:

Povolanie sa rodí v rodine (1. časť)

„A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Boh ich požehnal a povedal im: „Ploďte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju...“. (Gn 1, 27-28)

Je potrebné zdôrazniť, že tak ako každý z nás potrebuje pre svoje telo potrebné živiny aj duša potrebuje pravý pokrm, ktorého základnou esenciou musí byť Božie slovo. Ak si denne nájdeme aspoň toľko času na modlitbu, čítanie, štúdium, rozjímanie a uvažovanie s Božím slovom, koľko venujeme médiám, nemusíme sa báť, že nám médiá uškodia. Božie slovo ako inšpirácia nášho vnútorného hlasu nám dá tie správne indície pre rozhodnutie prijať, alebo neprijať ten ktorý film, reláciu, či reality show.

Návod na to nám ponúka sv. apoštol Pavol v liste Filipanom, kde sa píše: *„Myslite na všetko, čo je pravdivé, čo je cudné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté, čo je milé a čo má dobrú povesť, čo je čnostné a chvályhodné! Robte to, čo ste sa naučili, prijali, počuli a videli na mne! A Boh pokoja bude s vami“*. A v liste Títovi nám dokonca určuje, kde začať: *„Veď zjavila sa Božia milosť na spásu všetkým ľuďom a vychováva nás, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne“* .

Je dôležité naučiť sa v rodine vyhľadávať kvalitné a hodnotné filmy a relácie, ktoré budú podporovať kultúru života, pravú kultúru založenú na kresťanských hodnotách. Ponuka televíznych kanálov, filmov, časopisov, kníh, internetových stránok je dnes taká široká a obrovská, že orientácia v nich je veľmi náročná. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť fakt, že rodina v takomto ohrození nemôže ostať sama. Jedno z možných riešení je spoločenstvo, kde je možné zdieľať, povzbudzovať sa, usmerňovať sa, komunikovať o týchto problémoch. Jednoducho neostať sám.

Rodiny potrebujú žiť spoločenstvo nielen vo vnútri, ale aj navonok v rámci spoločenstva rodín, kde je priestor na riešenie problémov aj v tejto oblasti života, života s médiami v rodinách. Lebo dnes nám svet ponúka široké možnosti realizácie a to nielen v oblasti médií, dôležité je však mať pri tom všetkom na pamäti Božie slovo z 1 Kor 10, 23: *„Slobodno všetko. Ale nie všetko osoží. Slobodno všetko. Ale nie všetko buduje.“* alebo 1 Kor 6, 12: *„Všetko smiem. Ale nie všetko osoží. Všetko smiem. Ale ja sa ničím nedám zotročiť.“*

Boh povolal človeka, aby žil. Postaral sa o priestor pre život, potravu a spoločenstvo. Zaujímal sa o jeho život a potreby. Bol ako otec, ktorý sa stará. Otec je prvým človekom, ktorý dáva dieťaťu istotu. Povznáša myslenie vyššie, aby sme nepozerali na všetko so strachom. Učí ho zdravému sebavedomiu. Matka učí dieťa nehe. Postupne odvádza pohľad na seba a učí dieťa deliť sa. Nie v každej rodine je všetko ideálne, ale v každej rodine je šanca na zmenu. Duchovné povolanie má počiatok v rodine. Niekedy príde výzva aj od iných ľudí a môže prísť aj priamo od Boha. Každý človek ktorý prijal Božie volanie sa stretáva so svojou rodinou, či rodinami svojich známych. Prečo je rodina pre duchovné povolanie taká dôležitá? Odpoveďou môže byť Božie slovo: „On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta.“. Odvaha a pohotovosť k službe učia dieťa konať podobne.

sr. Alžbeta A. Gerberyová, SSNPM

CENTRUM PRE RODINU SIGORD

12.7. – 18.7.2015 - Pozývame Vás prežiť týždeň v Centre pre rodinu na Sigorde, v spoločenstve ďalších rodín. V rámci programu prázdninového týždňa sme pre Vás pripravili program naplnený zábavou a rôznymi voľnočasovými aktivitami, tvorivé dielne, výlet do prírody, spoločenské hry a ďalšie aktivity nielen pre deti. Taktiež je pripravený čas rodinnej modlitby, duchovného slova, či filmové večery a iné aktivity.

02.08.-08.08.2015 - Druhý prázdninový týždeň pre rodiny s deťmi.

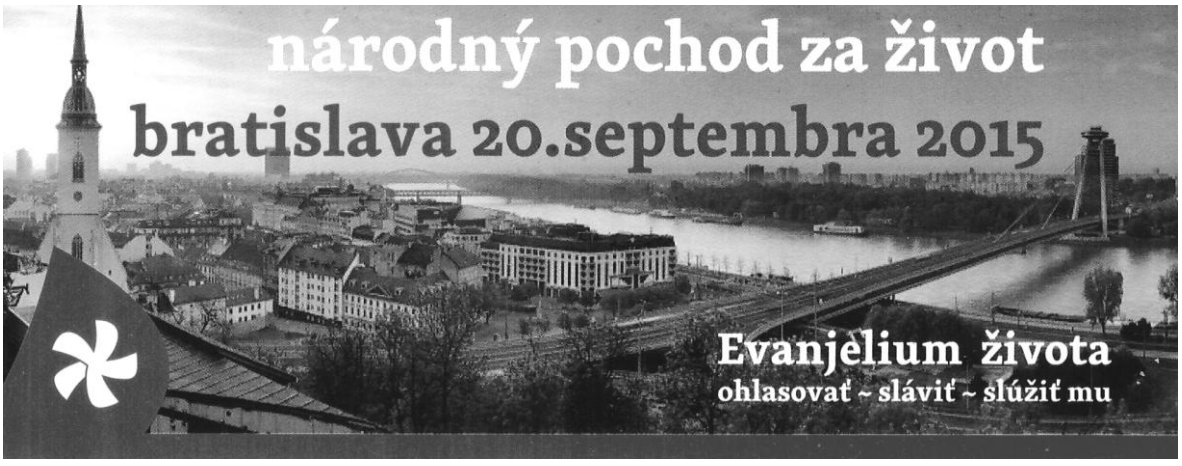

Liturgický program na týždeň po 4. nedeli po ZSD

Pondelok 22.6.	Hieromučeník Eusebios, samosatský biskup	6:30 **17:30** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Vasiľ, Mária, Demeter, Anna* **Akatist požehnania rodín** Sv. liturgia slovenská † *Ján (panychída)*
Utorok 23.6.	Mučenica Agripína	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Ján, Anna, Ján, Zuzana* ***Večiereň sviatku*** Sv. liturgia slovenská † *Juraj, Mária, Michal, Mária, Ján, sestra Jozafáta (panychída)*
Streda 24.6.	**NARODENIE PROROKA, PREDCHODCU A KRSTITEĽA JÁNA** **odporúčaný sviatok myrovanie**	**6:30** 7:30 **16:30** 18:00	**Utiereň sviatku** Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *František, Anna, Mariena* **Sv. liturgia slovenská *za veriacich*** Sv. liturgia slovenská † *Anna*
Štvrtok 25.6.	Prepodobná mučenica Febrónia	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Barbora, Andrej* Sv. liturgia slovenská † *Imrich, Barbora, Imrich, Mária, Pavol*
Piatok 26.6.	Prepodobný Dávid zo Solúna	**6:00** 6:30 **17:30** 18:00	**Moleben k Najsv. Srdcu** Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Ján* **Moleben k Najsv. Srdcu** Sv. liturgia slovenská † *Jozef (panychída)*
Sobota 27.6.	Prepodobný Samson Pohostinný	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Helena* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská †*Ladislav*
Nedeľa 28.6.	**NEDEĽA 5. TÝŽDŇA PO PÄŤDESIATNICI** Prenesenie pozostatkov nezištníkov Kýra a Jána **Zbierka na dobročinné diela Sv. Otca**	7:30 **9:00** 11:00 **17:00** 18:00	Sv. liturgia slovenská * *Natálka 2 r., Ľubka, Rasťo* **Sv. liturgia cirkevnoslovanská *za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *Marek s rod.* **Večiereň sviatku** Sv. liturgia slovenská * *Samuel*

Liturgický program na týždeň po 5. nedeli po ZSD

Pondelok 29.6.	**SVÄTÍ APOŠTOLI PETER A PAVOL** **prikázaný sviatok** **myrovanie**	**6:30** 7:30 **16:30** 18:00	**Utiereň sviatku** Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Michal, Mária, Ján* **Sv. liturgia slovenská** ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *rod. Korbova a Velova*
Utorok 30.6.	**Zbor svätých dvanástich apoštolov**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Peter 32 r.* Sv. liturgia slovenská † *Anna (panychída)*
Streda 1.7.	Nezištníci a divotvorcovia Kozma a Damián	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Peter* Sv. liturgia slovenská † *Štefan, Anna, Ján a ostatní (panychída)*
Štvrtok 2.7.	**Uloženie rúcha Presvätej Bohorodičky v Blachernách**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Bernardína s rod.* Sv. liturgia slovenská † *Jozef*
Piatok 3.7.	Mučeník Hyacint **prvý piatok v mesiaci**	6:30 **17:45** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *členovia a členky SR a NSJ* **Eucharistická pobožnosť** Sv. liturgia slovenská † *Andrej, Mária, Tomáš, Ivan, Mária*
Sobota 4.7.	Andrej Jeruzalemčan, krétsky arcibiskup	**9:30** **17:00** 18:00	**Sv. liturgia na námestí** **Večiereň sviatku** Sv. liturgia slovenská * *Milan 60 r.*
Nedeľa 5.7.	**NEDEĽA 6. TÝŽDŇA PO PÄŤDESIATNICI** **Svätí apoštolom rovní Cyril a Metod, učitelia Slovanov** **cirkevný a štátny sviatok** **myrovanie**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská * *Marianna a Henrych* **Sv. liturgia cirkevnoslovanská** ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *Kristína, Jozef, Marta, Jakub, Timotej, Ivan, Magdaléna* **Večiereň** Sv. liturgia slovenská * *Anna 66 r.*

SVÄTÍ APOŠTOLI

PETER A PAVOL

Sv. Pavol sa narodil niekedy v rokoch 5-10 po Kristovi v Tarze v Cilícii (južné Turecko) v židovskej rodine, ktorá požívala práva rímskeho občianstva. Rodičia mu dali dve mená: Šavol (Saulus – meno prvého živoského kráľa) a Pavol (Paulus – malý). Dostal vynikajúce vzdelanie, najprv v samotnom Tarze v helenistickej škole a neskôr v Jeruzaleme pri nohách slávneho učiteľa Gamaliela. Popritom – ako správny Žid – sa vyučil stanárskemu remeslu. Vyrábal stany alebo lodné plachty, čo bol vtedy veľmi hľadaný tovar.

V prvom rade však ostal dôsledným, až fanatickým farizejom. Zahorel nenávisťou proti novému učeniu, ktoré hlásal Ježiš Kristus a jeho apoštoli. Bol pri kameňovaní sv. Štefana. Nekameňoval ho síce priamo, ale strážil šaty katom. Potom si dokonca vymohol dovolenie na prenasledovanie kresťanov aj v Damasku. No na ceste do tohto mesta sa mu zjavil sám Ježiš Kristus. Na tri dni z toho oslepol, ale potom sa dal pokrstiť a niekoľko dní nato už ohlasoval v synagógach Ježiša Krista a rozprával o tom, čo sa mu prihodilo. Židom sa to nepáčilo a chceli ho zabiť. On im však ušiel (jeho učeníci ho spustili v koši cez hradby – Sk 9,19-25) a odišiel na juh do púšte, ktorá siaha až do Arábie, aby sa pripravil na apoštolský úrad. Asi po troch rokoch sa vrátil späť do Damasku a odtiaľ do Jeruzalema, aby vyhľadal apoštolov. Avšak každý sa ho bál – kvôli jeho povesti prenasledovateľa kresťanov. Vtedy sa ho ujal Barnabáš, zaviedol ho k apoštolom Petrovi a Jakubovi a

porozprával im, ako si Pavol počínal v Ježišovom mene. Z Jeruzalema odišiel Pavol asi na štyri roky do Tarzu. Potom spolu s Barnabášom zamierili do Antiochie, kde hlásali evanjelium medzi pohanmi.

V Antiochii dostal milosť, že bol „uchvátený až do tretieho neba“. Aby však nespyšnel, bol mu daný do tela osteň, satanov posol, aby sa nevyvyšoval. (2 Kor 12) Z Antiochie sa potom vrátil do Jeruzalema, kde bol spolu s Barnabášom „oddelený“, to znamená, že ich oficiálne poverili hlásať evanjelium. „Oddeliť“ znamená v našom zmysle vysvätiť. V roku 47-48 spolu s Jánom Markom (Marek evanjelista) a Barnabášom vykonal prvú misijnú cestu na Cyprus a do južných provincií Malej Ázie (Antiochia v Pizídii, Ikónium, Lystra, Derbe). Založili nové cirkevné spoločenstvá, ale zakúsili aj veľa prenasledovania. Druhá misijná cesta sa udiala v rokoch 49-52 v spoločnosti Sílasa do Malej Ázie a na európskom kontinente (Filipy, Solún, Atény a Korint). Počas tretej misijnej cesty (53-58) sa tri roky zdržal v Efeze. Prostredníctvom spolupracovníkov založil kresťanské spoločenstvá v Kolosách, v Laodicei a v Hierapole. Kvôli prenasledovaniu musel z Efezu odísť cez Macedónsko do Korintu. Späť do Jeruzalema sa vrátil cez Macedónsko, Troadu, Milét, Týrus a Cézareu. Zažil mnoho utrpenia, sklamania, ale aj radosti z apoštolátu a služby Bohu (2 Kor 11,16-33). V Jeruzaleme ho uväznili a vďaka tomu sa dostal do Ríma.

V Ríme bol vo väzení, jeho jediným verným spoločníkom bol Lukáš (evanjelista). Posledné roky jeho života sú však pre nás zahalené tajomstvom. Pravdepodobne ho v Ríme z väzenia prepustili, počas Nerónovho prenasledovania kresťanov asi nebol v Ríme, snáď bol vtedy v Španielsku alebo na Východe. Bol v Macedónsku, Efeze, v Miléte, v Troade, na Kréte a zrejme aj v Nikapole, kde ho asi znovu uväznili a odviedli do Ríma (asi r. 67). Je s ním iba Lukáš. Po odsúdení ho sťali mečom pravdepodobne na mieste v blízkosti Ostijskej cesty. Toto miesto sa volá Tre Fontane a dnes tam stojí kostol a kláštor trapistov. Podľa tradície ho pochovali na cintoríne pri Ostijskej ceste na ľavom brehu rieky Tiber. Cisár Konštantín Veľký dal nad jeho hrobom vystavať menšiu baziliku. Namiesto nej tam teraz stojí nádherná bazilika sv. Pavla, ktorá bola dokončená r. 1854.

Sv. Pavol sa zvykne nazývať „apoštolom národov“, pretože je najväčším misionárom všetkých čias a jeho listy sa čítajú ako Božie slovo na celom svete.

Sv. Šimon Peter sa narodil v Betsaide pri Tiberiadskom jazere. Jeho otec sa volal Ján (Jonáš). Spolu s ním a s bratom Ondrejom, tiež apoštolom, boli pôvodne rybármi. Bol to Ondrej, ktorý doviedol svojho brata Šimona k Ježišovi. Vtedy mu Ježiš dal meno Kéfas, po grécky Petros, čo znamená skala. Sv. Peter sa spomedzi apoštolov najviac spomína v evanjeliách. Podľa týchto opisov si môžeme dosť presne poskladať jeho život, ale aj povahu. Zdá sa, že mal sangvinický temperament.

Sv. Lukáš opisuje situáciu, keď Šimon na Ježišovo slovo spustil sieť do mora a chytil obrovské množstvo rýb. Peter vtedy padol Ježišovi k nohám a povedal mu: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Ježiš mu povedal: „Neboj sa, od teraz už budeš loviť ľudí.“ Odvtedy Peter chodil s Ježišom, počúval ho a nasledoval. Keď sa raz pýtal Ježiš, za koho ho pokladajú, odpovedal práve on: „Ty si Mesiáš, Syn pravého Boha.“ Kristus mu povedal: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a brány pekelné ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva. Čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi, čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi.“ Peter sa vždy spomína ako prvý v zozname apoštolov. Patril k dôverníkom Ježiša, spolu s Jánom a Jakubom. Týchto troch zobral Ježiš so sebou na horu Premenenia, pri vzkriesení Jairovej dcéry a takisto aj v Getsemanskej záhrade ich pozval k spoločnej modlitbe. Keď ich Majstra zatkli, hneď sa postavil s mečom na odpor. Zanedlho však Ježiša trikrát zaprel, hoci predtým tvrdil, že s ním pôjde všade a neopustí ho. Po vzkriesení to bol on, ktorý spolu s apoštolom Jánom pribehli k hrobu, aby sa presvedčili, či je pravda to, čo im vyrozprávali ženy. Sv. Ján apoštol spomína ešte jednu osobitnú príhodu, ktorá sa stala po vzkriesení a je dôležitá vzhľadom na osobu Petra. Kristus sa ho trikrát spýtal, či ho má rád. Peter zakaždým odpovedá „áno“. Ježiš mu vtedy odpovedá tiež trikrát: „Pas moje ovce.“ Po nanebovstúpení má Peter neodškriepiteľné prvenstvo medzi apoštolmi. Na jeho slovo ustanovili ďalšieho apoštola namiesto zradcu Judáša, on začína prvý hovoriť pri zoslaní Ducha Svätého. On sa spomína ako prvý, ktorý urobil zázrak, on vyniesol rozsudok nad klamstvom Ananiáša a Zafiry.

Peter potom ďalej pôsobil v Jeruzaleme. Pokrstil pohana Kornélia, čím sa otvorili brány Cirkvi aj pre pohanov, nielen pre Židov. Herodes Agrippa ho uväznil, ale v noci k nemu prišiel anjel a zázračne ho vyslobodil z väzenia. Potom horlivo účinkoval v Jeruzaleme, v Antiochii, v Korinte a v Ríme. Pravdepodobne v Ríme napísal svoj prvý list, kde hovorí o Ríme ako o Babylone. Zomrel mučeníckou smrťou asi roku 64 v Ríme, podľa tradície ho ukrižovali dolu hlavou na Vatikánskom pahorku, kde dnes stojí Bazilika sv. Petra, svätyňa je nad miestom Petrovho hrobu. Jeho relikvie sú uložené v hlavnom oltári baziliky. Zobrazuje sa ako starší muž s kľúčmi a knihou. Jeho symbolmi sú tiež obrátený kríž, loďka a kohút.

Životopisy svätých

Centrum pre rodinu na Sigorde
Gréckokatolícke arcibiskupstvo v Prešove
vás pozývajú v rámci Roka rodiny v Prešovskej archieparchii na

KONGRES RODINY

25. – 27. jún 2015

Štvrtok 25. jún 2015 (Kino Scala)

18.00 Evanjelizačný koncert skupiny Anastasis

Piatok 26. jún 2015 (Aula A1, GTF PU)

9.00 Otvorenie kongresu
a príhovor prešovského arcibiskupa a metropolitu
Mons. Dr. h. c., ThDr. Ján Babjak SJ, PhD.

9.15 Dve skúsenosti so sprevádzaním manželov z Talianska
doc. ThDr. Marcel Mojzeš, PhD.

Ľudské práva a ohrozenie rodiny na Slovensku
PhDr. Renáta Ocilková, PhD, zástupkyňa KBS
v Rade vlády pre rodovú rovnosť

Diskusia

10.30 Prestávka

10.45 Sebazničujúce správanie mladých
MUDr. Anna Kováčová

Rodina ako komunita
Mgr. Miloš Pikala, farár rímskokatolíckej farnosti v Banskej Štiavnici

Diskusia

12.30 Obed

14.00 Skúsenosť z modlitebných stretnutí s rodinami a za rodiny
Stretávanie sa kňazských rodín
Mgr. Marek Pulščák, Mgr. František Sochovič a Mgr. Ján Senaj

15.00 Svedectvá z putovania ikony Svätej rodiny po farnostiach

16.00 Modlitba Akatistu požehnania rodín

Sobota 27. jún 2015 (bazilika minor v Ľutine)

Púť rodín a stretnutie prvoprijímajúcich detí s otcom arcibiskupom metropolitom Mons. Jánom Babjakom SJ

10.00 Archijerejská svätá liturgia
Hlavný celebrant:
prešovský arcibiskup metropolita Mons. Ján Babjak SJ

12.00 Obed z vlastných zásob (možnosť opekačky),
možnosť objednať si guláš pri nahlásení na púť
u svojho kňaza

13.30 Športovo-zábavný program pre deti
Animátori z GMC Bárka

13.30 Rodina v kríze
Jozef Zorvan, ThLic.

14.30 Svedectvo z farnosti Kalná Roztoka

15.45 Ruženec Božieho milosrdenstva

16.00 Požehnanie na cestu

V prípade záujmu o piatkový obed sa treba zaregistrovať na stránke www.centrumsigord.sk

Gréckokatolícke arcibiskupstvo
Prešov

CENTRUM PRE RODINU SIGORD

Prešovská univerzita
Gréckokatolícka teologická
fakulta v Prešove

slovo časopis gréckokatolíckej cirkvi

Detské okienko

DOKRESLI A VYFARBI

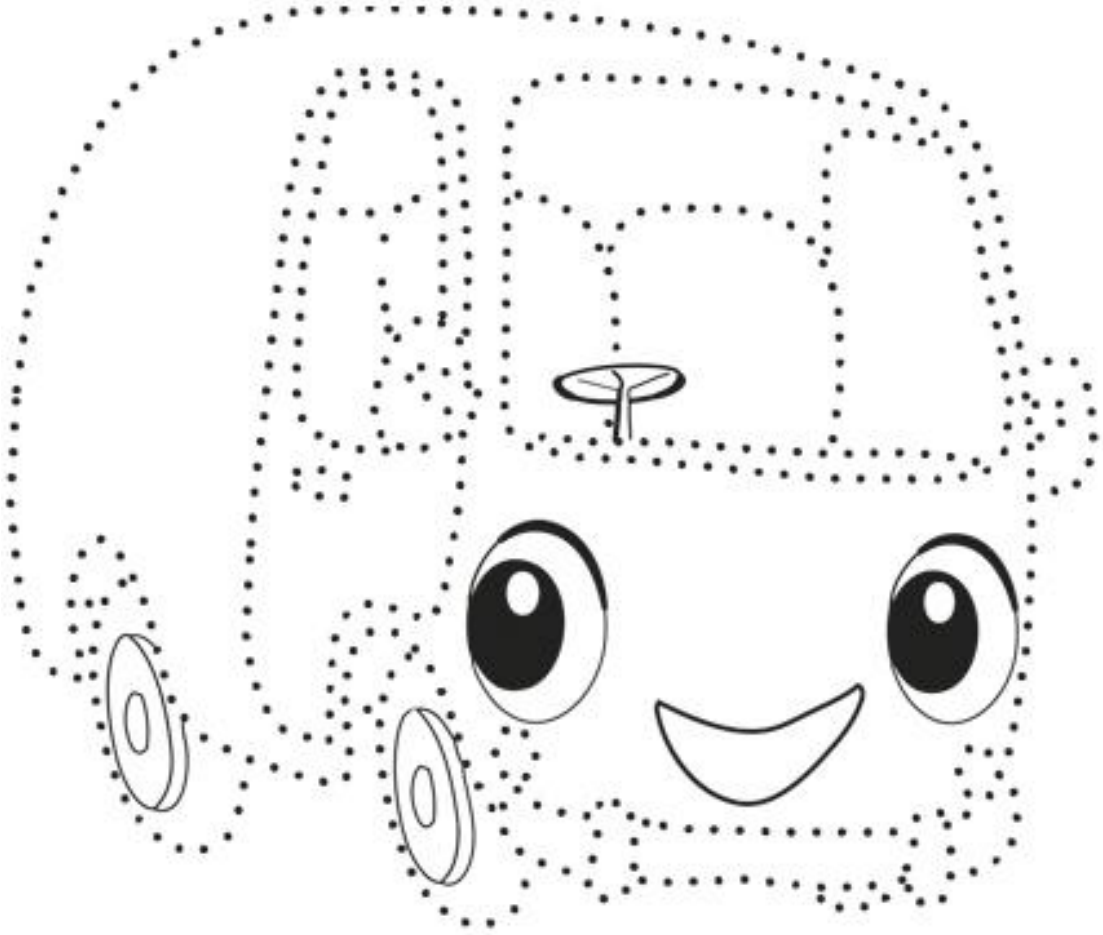

Vtipy:

- Mirko, čo povedal tatinko na tvoje vysvedčenie?
- Nič, len krútil hlavou.
- Takže to nebolo tak strašné, nie?
- No, on krútil mojou hlavou...

Na túre v Tatrách hovorí sprievodca:
Keby milostivé dámy na chvíľu zmĺkli, počuli by sme mohutný hukot vodopádov...

- Janko, čo hovoril tvoj otec na vysvedčenie?
- Strašne sa hneval, pán učiteľ, radšej sa mu snažte vyhnúť!

Chlapec nesie domov vysvedčenie, ktoré sa hemží zlými známkami a radostne si hopká a pospevuje si:
- Sláva! Posledné vysvedčenie, naposledy dostanem výprask!

Príde Maťko celý bledý do lekárne:
- Máte nejaké prášky proti bolesti?
- A čo ťa bolí?
- Ešte nič, ale otec práve pozerá moje vysvedčenie!

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev

Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky

Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628

WEB: **www.grkathe.sk**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
farár: martinzlacky@gmail.com
kaplán: miro.sentik@gmail.com
kaplán: jancusmikulas@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:00 – 9:00 / 16:00 - 17:00

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST - 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred pôrodom**;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne **3 mesiace vopred**;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**;
3) ak bývate **min. 3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky) a dovolenie kňaza, kde bývate k sobášu, príp. sobášnu zápisnicu.

LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame **iba v cerkvi.**

KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky, mailom. K sobášom krstné listy musíme zasielať priamo na farský úrad, kde bude sobáš (nariadenie o. arcibiskupa Jána).

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS
Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom
Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,225€)
Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.
Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.
Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Miroslav Sentivan, o. Mikuláš Jančuš**